

AMB L'ESPERIT, TOT ES GRÀCIA

per KARL RAHNER

Sabem que és només per l'Esperit Sant que podem confessar Jesús com a Senyor i Messies; confessem que és només per l'Esperit Sant que podem anomenar Déu Pare; creiem que és l'Esperit el qui ve en ajut de la nostra pobresa, quan no sabem pregar. I nosaltres hem d'obrir-nos al misteri de Déu amb un gest pobre d'acolliment agraït. Un gest d'acolliment agraït potser no és l'expressió justa. El nostre gest de fe és el d'aquell qui se sent acollit gratuïtament, l'agraïment neix d'això, de saber-nos acollits en una vida misteriosa que ens sobrepassa.

El dia de Pentecosta, en rebre l'Esperit Sant, ens convencerem que tampoc nosaltres no estem sols, que el Pare és també amb nosaltres. L'Esperit ens farà viure la pau del Crist, i ens adonarem que, en el Crist, també nosaltres hem vençut el món, el de fora i el de dins nostre.

L'Esperit fa en aquells que se li obren allò que ningú més no és capaç de fer. Amb paraules d'una comunitat que n'ha fet l'experiència, podríem parlar d'un alliberament de bloqueigs i de dificultats en la relació mútua, d'una evolució espiritual més ràpida, d'una espontaneïtat en la pregària com expressió de fe, d'un sentit del pecat més profund i més concret, d'un interès més gran per la Bíblia, d'una més gran intimitat amb Déu, d'un sentiment de meravella davant Déu i la seva grandesa, d'una creixença en l'amor fratern i en un compromís exigent d'ajut als altres...

La nostra conducta pot patir d'incoherències inexcusables. Però el foc de l'Esperit ho domina tot. Un cop acollits en aquest misteri de vida, tot el nostre misteri de bé i de mal pren un aspecte nou. Amb l'Esperit tot és gràcia!

Aquest Esperit, do del Pare i del Fill, fruit d'amor, ha rebut noms diversos, els més corrents dels quals són potser: advocat, defensor, consolador. D'ell diu l'evangeli de sant Joan: «L'Esperit Sant que el Pare us enviarà en nom meu, us farà recordar tot et que us he dit i us ho farà entendre». Podríem anomenar, doncs, l'Esperit Sant memòria de Jesucrist.

Confessar l'Esperit Sant com a memòria de Jesucrist equival a proclamar entre altres coses que no podem viure mai distrets de res. L'Esperit Sant, memòria de Jesucrist, és memòria viva i actuant, i això vol dir que treballarà en nosaltres tot allò que Jesús va començar, i ho durà a terme. Cada moment de la nostra vida és memòria d'aquesta presència activa i operant; cada moment és bo per a prendre'n consciència. Hi ha moments, però, que resulten privilegiats. La pregària que fem en l'Esperit és el lloc ideal de la integració de memòria, presència i esperança. L'Esperit Sant, memòria de Jesucrist, és el mestre de la pregària cristiana.

Més que mestre: és l'Esperit qui, com a memòria de Jesucrist, ens fa capaços d'adreçar-nos al Pare amb les paraules que Jesús ens ensenyà; és encara l'Esperit qui prega dins nostre, quan nosaltres fins de pregar hem perdut l'esma.

Pasqua florida i Pasqua granada. L'Esperit, el fruit de la Pasqua, és la memòria de Jesucrist. L'Esperit ens fa viure el present carregat de memòria i plens d'esperança. És, evident, aquella esperança que no enganya. perquè l'amor de Déu ha estat vessat en els nostres cors per l'Esperit que ens ha estat donat.

En l'Esperit recordem l'amor, vivim l'amor, esperem l'amor; aquell amor que s'expressa i es manifesta en joia, pau, paciència, benignitat, bondat, fidelitat, dolcesa, templança.

D'aquesta manera l'Esperit és la pauta i el programa de tota la nostra vida.